

Svar (19/6 98)

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen): Som tidligere oplyst er jordbrugskommissionerne blevet anmodet om at kontrollere samdriftsforholdene ud fra de udsendte lister over hektarstøtteansøgningerne.

Pr. 1. marts 1998 var der på landsplan behandlet ca. 20% af bedrifterne på de lister, der i efteråret blev udsendt over landbrugere, der ifølge hektarstøtteansøgningerne drev arealer fra mere end 5 landbrugsejendomme. Et enkelt amt var helt færdig med behandlingen af sagerne. Siden er yderligere 2 amter blevet færdige med behandlingen af sagerne.

Strukturdirektoratet vil meddele de resterende amter, at der lægges stor vægt på at få afsluttet sagerne snarest. Det forventes, at arbejdet i jordbrugskommissionerne kan færdiggøres i løbet af få måneder.

Kontrollen af, om de ulovlige forhold nu også er bragt til ophør, vil fremover blive fulgt op med yderligere kontrolforanstaltninger, og samarbejdet mellem jordbrugskommissionerne og Strukturdirektoratet om kontrollen må eventuelt udbygges. I den forbindelse er det vigtigt, at oplysningerne i Det Generelle Landbrugregister (GLR) udnyttes af jordbrugskommissionerne.

Spm. nr. S 600

Til miljø- og energiministeren (11/6 98) af:
Kristen Touborg (SF):

»Vil ministeren tage initiativ til en landsdækkende kampagne til effektiv bekæmpelse af kæmpebjørneklo, og vil ministeren foreslå lovgivning, således at der indføres pligt til at bekæmpe kæmpebjørneklo tilsvarende den lov-mæssige pligt til at bekæmpe flyvehavre?«

Begrundelse

Kæmpebjørnekloen er en meget hårdnakket plante, som kan udkonkurrere næsten alle andre planter, fordi den har en voldsom vækst og en stor produktion af frø. Den er derfor til store gene i naturen mange steder, og mange private lodsejere står omtrent magtesløse over for store sammenhængende skove af den store

plante, især på områder, der ikke kan afgræsses på grund af vådbund.

Kæmpebjørnekloen hører ikke oprindeligt hjemme i Danmark, men har spredt sig voldsomt efter den i 1800-tallet blev hentet til Danmark fra Asien som prydpilte.

Selv om kæmpebjørnekloen ikke har samme økonomiske konsekvenser som flyvehavren, er der tale om en plante, som bør bekæmpes og helst udryddes. Flere kommuner og amter fører kampagne mod planten. I Sønderborg kommune bekæmper man kvit og frit hos private, og Ringkøbing Amt har en pulje, som kan søges af kommunerne, så planten kan bekæmpes over kommunegrænserne og hos private. Men initiativerne er spredte.

Det er spørgerens opfattelse, at der skal lægges en konsekvent bekæmpelsesstrategi på landsplan, hvis det skal lykkes at komme problemet til livs. Ud over påbud om bekæmpelse på landsplan bør der kunne ydes støtte til lods ejere, som er voldsomt plaget af planten. En landsdækkende indsats bør omfatte en informationskampagne med de nødvendige anvisninger og om de giftfrie metoder, der kan anvendes til bekæmpelse af kæmpebjørnekloen.

Svar (22/6 98)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken): Jeg har forelagt spørgsmålet for Skov- og Naturstyrelsen, som har oplyst følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Skov- og Naturstyrelsen finder, at problemerne med kæmpebjørneklo er af en sådan karakter, at det ikke vil være formålstjenligt at sidestille bekæmpelsen af kæmpebjørneklo med bekæmpelsen af flyvehavre.

Styrelsens holdning begrundes med, at bekæmpelse af kæmpebjørneklo ikke kan gennemføres ved éngangsforanstaltninger, men indebærer en årlig, arbejdskrævende indsats i op til 10 år. Det forekommer ikke rimeligt, at give lodsejere pålæg om at gennemføre en sådan indsats. Problemet er oftest uforskyldt og er oftest lokaliseret til udyrkede arealer, som der normalt ikke er økonomiske interesser i. Lodsejerne vil sjældent have ressourcer til de nødvendige pleje- og bekæmpelsesforanstaltninger.

Problemet med yderligere spredning af kæmpebjørneklo kan heller ikke løses ved lovgivning, idet spredning i dag overvejende fore-